

Farní občasník

Časopis farního společenství v Otrokovicích

Číslo 7, ročník XIX

neděle 14. 12. 2008

Ta krátká a nevinná věta: Blíží se Vánoce!

Blíží se Vánoce... Krátká a na první pohled nevinná věta... Může však budít rozporuplné pocity. Někteří z nás si v mžiku představí davy uspěchaných a ustaraných lidí v ulicích, přeplněné obchody a nákupní centra, tlampače na náměstích, které už od půlky listopadu vyřvávají Jingle bells... A přesto, umíme si představit, že by Vánoce letos nebyly? Vždyť bychom se připravili o tolik příležitostí rozdávat kolem sebe lásku a pokoj.

Zkousím se nad tím zamyslet konkrétněji, oprostít se od všech obecných frází. Co můžu letos udělat pro Vánoce já? Jak se dá rozdávat láska a pokoj? Jak v sobě můžu uprostřed shonu a hluku, který jde s vánoční atmosférou ruku v ruce, najít Ježíše?

Po chvíli bezradného přemýšlení mě přece jen něco málo napadá. Tak třeba... až budu nervózně přešlapovat ve frontě u pokladny, zkusím zapomenout na to, že spěchám a že ten chlap za mnou mi nepříjemně funí do ucha. Zavřu na chvilku oči a budu myslet na to, že snad většina těch lidí kolem je tady stejně jako já proto, aby udělali svým blízkým radost. Když se mi ještě podaří připojit krátká modlitba, rozzáří se první malá hvězda na mém zachmuřeném

prosincovém nebi.

Blíží se Vánoce... A v díři se kupí jedna povinnost za druhou. Návky na besídky, zkoušky scholy... Co kdybych se na to všechno letos podívala z opačné strany? Není to skvělé, že se u nás pořád něco děje a že i já jsem pozvána, abych se podílela na vytváření společenství?

K mé první hvězdě najednou přibývají desítky dalších. Jsou to hvězdičky těch, kteří jsou ochotni přiložit ruku k dílu, těch, kterým záleží na tom, aby Vánoce v Otrokovicích

zase stály za to.

Ještě bych mohla zkusit malý sebezápor. Vlastně velký sebezápor. Vánoce bez pohádek, přežiju to? Místo pečlivě zaškrtaných položek v televizním programu si domluvím setkání s lidmi, na které přes rok v kolotoči všedních povinností nemám tolik času. Budeme si povídat, dozvíme se o sobě něco nového, budeme si vzájemně obohaceni. Pokud najdu Ježíše v sobě, najdu Jej i v druhých. Na mém nebi se konečně rozzáří betlémská kometa.

Jaký je svět kolem nás záleží na tom, jak se na něj díváme. Začínám tomu věřit... Požehnané Vánoce!

Lidka Berková

Blíží se Vánoce a konec roku

Vánoční přání s ohlednutím

Drazí v Kristu, bratři a sestry. Před námi je opět vánoční čas, do kterého Vám chci popřát pokoj a radost v srdci, které nejsou závislé na tom, zda je všechno uklizeno, napečeno a nazdobeno, ale na tom, zda je naše nitro plně otevřené pro Boží přítomnost. Závěr roku je také příležitostí ohlédnout se, co a jak se nám v našem farním společenství podařilo, za co máme Pánu Bohu poděkovat nebo z čeho se poučit. Můžeme se zamyslet, co jsme pro svůj život víry udělali během uplynulého Roku Bib-

le. Jednou ze stěžejních věcí pro další život farnosti bylo ustanovení nové pastorační rady. Pro věřící v Kvítkovicích se zřejmě událostí roku stala obnova kaple sv. Anny a stavba nové střechy. Jistěže toho, za co můžeme být vděční, je velká řada. Proto chci ze srdce poděkovat za každou finanční podporu, dále všem, kteří se jakkoliv podíleli na úkolech jak pastoračních tak hospodářských, a kteří svými modlitbami a obětmi vyprošovali společnému dílu Boží požehnání.

otec Josef

Vánoční zamyšlení – Blíží se Vánoce

Zdá se mi to docela nedávno, kdy jsem uschovávala umělý vánoční stromek a všechny ozdoby, které krásily stromeček a celý byt. A přitom jsem se v duchu ptala, zda se dožiji (vzhledem k svému věku) příštích Vánoc. A ejhle! Téměř celý rok se překulil a z výzdoby supermarketů zjišťujeme, že Vánoce se kvapem přibližují a že nebude dlouho trvat a budeme opět shánět, uklízet a zdobit naše obydlí. Jistě je pro nás všechny tato příprava oblíbených svátků velmi radostná.

Ale zbude v tomto shonu čas na přípra-

vu našich srdcí pro příchod Božího dítěte? Nalezneme chvíli na tiché usebrání, pokání, odstranění všech špatných skutků, na litování svých hříchů, účinnou svátost smíření a zkrášlení naší duše, aby se stala chrámem pro přijetí proměněného Božího Těla?

Bože, pomáhej nám důstojně se připravit na Tvůj příchod, abychom mohli s nadšením zpívat ten krásný vánoční hymnus „Narodil se Kristus Pán...“ a aby to svaté Jezulátko se narodilo i v našich duších!

Marie Jandová

Poděkování šéfredaktora

V letošním roce jsme zveřejnili v sedmi číslech Farního občasníku více než 150 příspěvků, článků, textů, zpráv. Více než 150x někdo musel sednout a po krátkém či delším úsilí „vymyslet“ článek.

Děkuji všem, kteří si na to našli čas, kteří našli odvahu projevit svůj názor a podepsat se pod něho. Děkuji také všem,

kteří poslali nějaký námět, i těm, kteří poukazovali na nedostatky občasníku a usilovali, aby byl lepší.

Mnozí pomohli s obrázky, fotkami, grafikou občasníku, s jeho výrobou, dopravou a poskládáním. I těm patří mé poděkování.

Pavel Ludvík

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 7, ročník XIX
Neděle 14. prosince 2008

Farní občasník nově

Z obsahu čísla

- < Vánoční zamyšlení
- < Kdy úklona a kdy poklek-
nutí
- < Svědectví z Medjugorje
- < Jeunesse-Lumiere
- < I v Anglii se v kostele lidé
baví
- < Vánoce v našem kostele
- < Vánoční program
obou našich sborů
- < Farní zprávy
- < Farní mše sv. v TV NOE
- < Marný boj
(silvestrovské čtení)
- < 1. Minifor
- < Jak si vedou ministranti
- < Setkání lektorů
arcidiecéze
- < Okénko pro rodiče
- < Internet sv. Pavla
- < Kvíz a osmisměrky pro děti

Chápu vaše zděšení nebo překvapení nad novým tvarem této stránky. Vždyť po léta jste zde nacházeli nějaký vážnější a delší článek. Jenže doba i věci se mění. Zavedlo se přijímání na ruku, zavedly se rytmické mše a mění se i Farní občasník. Jeho obsahové změny jste v posledních letech jistě zaznamenali, takže zbývalo jediné. Nový obsah zabalit do nového obalu. Zejména proto, že FOM bude v příštím roce slavit 20. výročí. Nesluší se přece, aby se oslavenec při slavnosti producoval ve starém a ošuntělém oděvu.

Dosavadní grafický vzhled vznikl před 15 lety a začal být trochu archaický. Někteří z vás na to již upozorňovali. A tak jsme začali přemýšlet nad tím, jak ten vzhled změnit. Největší kus práce přitom odvedla Iva Miklošková, kterou můžeme označit jako tvůrkyni designu nového občasníku. Nový design FOMU bude tedy vypadat tak, jak od této stránky vidíte. Obálka bude obsahovat stručný obsah čísla, modernější hlavičky článků snad budou lépe odrážet dnešní dobu, jiné bude písmo i řazení rubrik.

Vás, kterým se nová podoba nelíbí, chápu. Zvyk je železná košile. Když Petr Parlář stavěl gotický chrám sv. Víta, určitě ho milovníci starých románských kostelíků upozorňovali, že se v nich mnohem lépe rozjímalo. Stavitele malostranského kostela sv. Mikuláše pak mýjeli starousedlíci a rozmrzele mu dokazovali, že strohý ráz gotických chrámů byl lepší. Vlnu emocí vzbudil na začátku 70. let minulého století i kostel v Senetářově či o třicet let později Tančící dům na vltavském nábřeží. Všechny tyto stavby dnes už prakticky nikomu nevadí. A nejde jen o stavby. Pokoncilní otočení kněze k lidu a bourání starých oltářů také mnozí nesnesli. Z trucu přestali i do kostela chodit. Džínová móda vzbuzovala před lety velké rozpory a dnes ji používají staří i mladí.

Změny v našem FO nejsou snad tak zásadní jako ty, které jsem vzpomněl, a věřím, že nebudou důvodem k tomu, abyste FOM přestali číst.

Pavel Ludvík

Dnes vám nabízím pár slov o pokleknutí a úkloně. Prostě pokleknutí na pravé koleno až k zemi se osamostatnilo z klečení, o kterém jsme mluvili posledně, a je v naší západní liturgii obvyklé až na počátku novověku. Pokleknutí má tedy týž význam jako klečení (klanění a úcta). Je vyhrazeno Nejsvětější svátosti a také svatému kříži od slavnostního uctívání kříže na Velký pátek až do začátku velikonoční vigilie (v předvečer neděle Vzkříšení).

Úklona je také znamením úcty, ale může znamenat i uznání vlastní hříšnosti či prosbu. O tom, že se ve shromáždění křesťanů konaly úklony, máme zprávy už ze 4. stol. V průběhu staletí se vytvořil složitý řád úklon a poklekání kněze, což bylo v pokoncilní praxi zjednodušeno. My se zmíníme hlavně o tom, co se týká věřícího lidu (což se může někdy lišit od toho, co dělají kněz, jáhen a ministranti).

Kdy pokleknout na jedno koleno?

Když přicházíme či odcházíme z kostela, kde je ve svatostánku Nejsvětější svátost (dále zkracuji NS), a vždy, když přecházíme kolem svatostánku, v němž je NS, nebo když přecházíme kolem oltáře, na němž je položena NS (při adoraci, při mši od proměňování do svatého přijímání). Klekáme před Někým – před Ježíšem Kristem. Dříve bylo zvykem před vystavenou NS poklekat na obě kolena, současné pokyny již mluví o poklekání před NS na jedno koleno bez ohledu na to, zda je ve svatostánku nebo na oltáři.

S úklonami je to složitější

Úklona je projev úcty prokazované osobám nebo jejich znamením (např. úklona před oltářem je prokázáním úcty Kristu, protože oltář je znamením Krista). Rozoznáváme úklonu hlavy (skloní se jen hlava, ramena zůstávají nehybná) a úklonu těla, při níž se sklóní celý trup člověka (myslím, že názorně to můžeme vidět u našich ministrantů). Úklonou těla (hlubokou) se vzdává úcta oltáři; jinak ji kněz a přísluhujíc

ci konají v některých dalších případech. Všichni lidé v kostele ale dělají úklonu těla při Věřím v jednoho Boha při slovech „skrze Ducha svatého přijal tělo z Marie Panny a stal se člověkem“: tato slova jsou velmi důležitá, protože si při nich připomínáme ústřední tajemství naší víry, že Bůh Syn se ponižil a stal se člověkem. Jde o slova natolik významná, že při slavnostech Narození Páně a Zvěstování Páně při nich klečíme (Dříve narození si jistě vzpomenu, že kněz s ministranty při těchto slovech poklekali každou neděli; ze stejného důvodu je také nepsaným zvykem konat úklonu během Anděl Páně při slovech „a slovo se stalo tělem“.).

A úklona hlavy?

Církev tuto úklonu předepisuje tomu, kdo při liturgii vyslovuje jména všech tří božských osob současně („Sláva Otci i Synu i Duchu svatému.“) nebo jméno Ježíše Krista, Panny Marie nebo svatého, k jehož cti se mše slaví. Připomeňme list Filipánům 2, 9 – 11, kde čteme, že při Ježíšově jménu musí pokleknout každé koleno a každý jazyk musí vyznat, že Ježíš je Pán. Uvedme příklad: když ve vstupní modlitbě kněz vysloví jméno Ježíš, vykoná úklonu hlavy pouze on; pokud při úkonu kajícího se modlíme „proto prosím Matku Boží, Pannu Marii“, měli bychom vykonat malou úklonu při Mariině jménu všichni; při svátku sv. Ondřeje vykoná pouze kněz úklonu hlavy při jménu sv. Ondřeje při mešních modlitbách. Takže tuto úklonu koná ten, kdo daná jména vyslovuje. Je to pro nás neobvyklé, ale stejně jako tyto úklony platily pro kněze podle úctyhodné a dlouhotrvající tradice v uplynulých staletích, platí pro ně i dnes a navíc také pro lid, protože se změnilo jeho postavení při liturgii (zjednodušeně řečeno ze zbožných diváků v aktivní účastníky).

Na cestě k ambonu

Leckterý lektor si možná řekne: Když jdu k ambonu, mám pokleknout před NS ve

svatostánku, nebo se hluboce uklonit před oltářem? Odpověď, kterou vám nabídnu, je trochu složitější: Už Pius XII. řekl, že oltář je více než svatostánek. Ve svatostánku se sice NS uchovává, ale na oltáři se Kristova oběť zpřítomňuje. Je zde ale jednota, neboť Pán je jeden a tentýž - jde tedy pouze o funkční oddělení oltáře a svatostánku. Svátostná přítomnost Krista v eucharistii je plodem proměnění ve mši na oltáři; proto i nejmenší kaple má oltář, svatostánek už ale nemusí mít. Je logické, že středem naší úcty mimo mši je svatostánek, protože zde je Kristus reálně přítomný. Ale při mši bude středem naší úcty oltář, protože zde se koná oběť mše svaté. Na chování kněze, jáhna a ministrantů během mše

vidíme, že vzdávají úctu oltáři právě z výše uvedeného důvodu. Liturgické předpisy ale pro všechny ostatní věřící uvádějí, že mají pokleknout, kdykoli přecházejí kolem svatostánku s NS. Pokud ale při cestě do kněžiště nejdou kolem svatostánku (ani kolem oltáře), není třeba konat žádný úkon.

Na závěr si neodpustím kritiku do našich řad: zvláště mezi některými seniory je rozmnožen zlovyk místo pokleknutí udělat jakýsi podivný podřep či pukrle. Pokud někomu brání věk či nemoc v pokleknutí, ať se důstojně ukloní.

Úkony, o nichž jsme dnes mluvili, jsou živým vyznáním naší víry před světem. Zkusme je proto oprostít od zvykovosti a rutiny.

Svědectví z Medjugorje

< Věra Rozmáňková

Medjugorje, ve dne prosluněná, vyhřátá, s bílou sochou Panny Marie na Podbrdu, v noci plná hvězd, zvonících cikád a svítícím křížem na hoře Križevac. S ulicemi plnými občůdků a stánků s obrázky, soškami, růženci, suvenýry. Všechno ozářeno sluncem, podbarveno tichými písněmi a hudbou z eucharistických adorací. Vše na oslavu Panny Marie. Každý chce památku na požehnané dny, na vzácná setkání a úžasné svědectví.

Síla modlitby

O síle modlitby vyprávěli chlupci ze Slovenska z komunity Cenacolo, kteří zklamali svoje rodiče i sebe, ztratili smysl života. A nyní žijí tady spolu s jinými mladými lidmi, modlí se, pracují, modlí se růženec a nabírají sílu k obrácení a k navrácení do „normálního života“. Vybudovali svými rukama krásnou zahradu se zákoutími, zídou z bílých kamenů, ručně kovanou železnou branou, provozními budovami, které jsou pěkné a nenápadné. Uprostřed stojí kaple, úžasný chrám Pana Ježíše, který se z obrazu s láskou sklání k nám, kteří jsme spoutáni jakýmikoliv fetišy hříchu, přijímá naše prosby a odpouští nám.

My jsme problém

Moc děkujeme Katce Čurkovičové, manželce Gorana, který se v komunitě vyléčil z drogové závislosti. Povídala o sobě a Medjugorji a pak se rozpovídala o svém manželovi. Goran se narodil ve Splitu, v křesťanské rodině, kde ale víra nebyla živá, rodiče nebyli příkladem, vychovala ho televize a ulice. Jeho sestřička se ve 4 letech zabila pádem z okna, bratr zůstal po nemoci hluchoněmý, matka propadala depresím, otec námořník byl málo doma. V 11 letech začal Goran kouřit a pít, utekl z domu, začal krást a měl problémy s policií. Když mu ve 13 zemřela matka, uzavřel se ještě více do sebe, začal nenávidět všechny kolem, přešel od alkoholu k tabletám, na radu starších kamarádů kouřil marihuanu. Doma se téměř neukázel, všechny pokusy otce o pomoc byly k ničemu. Několikrát byl vězněn a z vězení vyšel ještě poučenější o tom, jak se dostat k drogám... Prožil období, kdy se chtěl zabít, nemohl jíst ani spát, žil na ulici, upadl do bezvědomí, byl úplně sám, po propuštění z psychiatrické léčebny se však začal modlit k Panně Marii. Modlil se, i když už to vlastně ani neuměl, modlil se srdcem, pokorně, celou noc jen plakal a

modlil se. Celý příběh, celé Goranovo svědectví se šťastným koncem si můžete poslechnout na CD, které Goran posílá všem mladým lidem i jejich rodičům. Goran vzkazuje: „Droga není problém, alkohol není problém. My jsme problém. Máme možnost si vybrat.“

Společná modlitba

Svědectví Nancy a Patrika z Kanady vypráví o milostech společné modlitby růžence, ke které nás vybízí Panna Maria. Ani nadbytek všeho a velké bohatství nepřinášelo rodinnou pohodu a klid duše, ale jenom přežívání lidí vedle sebe. Jejich děti upadaly bez lásky a staly se závislými na drogách. Až poselství Panny Marie přivedlo Nancy a Patrika ke společné modlitbě. Přišli do Medjugorje, všechny majetek, všechny svoje síly, celý svůj život už 15 let

obětují na oslavu Panny Marie, staví pro ni „hrad“, krásné zahrady, dávají práci mnoha lidem, starají se o chudé. Obrovská láska, opravdová láska a oddanost Bohu a Panně Marii vyzařují z každého jejich slova a gesta.

Na shledanou, Medjugorje

Je to jenom část vzpomínek na krásné chvíle z naší pouti, děkujeme Panně Marii, že nás přijala i s našimi drahými, které jsme s sebou přinesli v srdci a za které jsme se modlili - skrze Pannu Marii jsme cítili jejich přítomnost. Kéž bychom mohli s jistotou říct: „Na shledanou, Medjugorje“.

Děkujeme Janičce Hrabovské, naší průvodkyni, která bude vždycky spojena s našimi vzpomínkami. Její trpělivost a láska k Panně Marii nás provázela celou dobu. Děkujeme za milost, že byla s námi.

Jeunesse-Lumiere

< Lucye Miklošková

Jmenuji se Lucie a studuji francouzštinu a latinu, představila jsem se na jedné vikendovce s františkánama.

„Jéé, tak to bys mohla znát mezinárodní školu modlitby a evangelizace Jeunesse-Lumiere, mají sídlo na jihu Francie, blízko Toulouse...“ odpověděl mi otec Jan.

V té době jsem moc netušila, o co jde. Neuplynulo ani půl roku, když jsem se dozvěděla, že Jeunesse-Lumiere přijede na misie do Brna. Ze zvědavosti jsem se zúčastnila modlitebního večera, který pořádali ... a při kterém Bůh promluvil k mému srdci. Pak už jen stačilo se rozhodnout a koupit si jízdenku směr Toulouse ... Psal se rok 2006.

Asi takto nějak začalo mé dvouleté francouzské dobrodružství v této evangelizační škole založené otcem, misionářem a poustevníkem Danielem-Angem v roce 1985. Celá škola je v podstatě založena na 4 bodech: modlitba, formace, život v komunitě a misie.

1. Modlitba – protože je každý den mše, adorace, osobní meditace, velmi do hloubky se prožívá každý církevní svátek a vyvrcholením liturgického roku jsou pak Vánoce a Velikonoce, které slavíme všichni společně.

2. Formace – protože v týdnu je 14 hodin vyhrazeno na přednášky na různá témata spojená s církví, jako např. Bible, historie církve, bioetika, filosofie, ale také jiná náboženství jako islám, judaismus... vše, co by měl křesťan vědět, když se ho nevěřící zeptá na něco ohledně jeho víry...

3. Komunitní život – protože každý rok se ve škole sejde zhruba 30 mladých z celého světa, kteří spolu během 9 měsíců prožívají chvíle radosti i bojů; po skupinkách se také sami starají o chod domu (úklid, nádobí, vaření, praní...).

4. Misie – protože každé 3 měsíce se vyjíždí na 2 týdny do různých koutů Francie i zemí celého světa, abychom předali především našim vrstevníkům, co pro nás znamená žít s Kristem, jezdí se tedy hlav-

ně do škol, ale často také do domovů důchodců, věznic, nemocnic, rádií....

Celý roční pobyt v JL je přímo nabit nejrůznějšími zážitky a nesmírně obohatí každého, kdo se odhodlá v očích světa „ztratit“ rok svého mladého života. Navíc pro ty, kdo cítí zvláštní povolání sloužit škole, je tu možnost zůstat i na 2. rok a podílet se na formaci a organizaci nově nastupujícího ročníku.

Tak se stalo, že i já jsem měla to štěstí prožít na tomto místě 2 nádherné roky, i když se samozřejmě neobešly bez mnohých vnitřních bojů a nejrůznějších těžkostí.

Nejdůležitější však je, že to byl čas strávený s Bohem; a co já jsem Mu obětovala (odchod z mé milované země, farnosti, odloučení od rodiny či přátel...), to On mi vynahradil stonásobně. Vždyť komu jinému můžu vděčit za spoustu nových přátel z celého světa, které jsem získala, za možnost pobývat v blízkosti takové osobnosti, jakou je Daniel-Ange, za možnost zastavení se v mém životě, poznání sama sebe a přemýšlení o pravém smyslu, pravých hodnotách, za získání touhy evangelizovat, být opravdovým svědkem Krista každodenně a ve všem...

Jeunesse-Lumiere zůstane navždy vyryta do mého srdce jako škola života a svatosti.

I v Anglii se v kostele lidé baví ...

< Veronika Šišková

Přestože teď pobývám v zahraničí, stále sleduji dění ve farnosti alespoň přes internet a ráda listuji farním občasníkem. Po přečtení jeho posledního čísla mi zůstal v hlavě ležet především jistý článek, který nesl název „My všichni a chrám Páně“

Také docházím k přesvědčení, že mít více úcty k chrámu Páně by nám věřícím neuškodilo, bez ohledu na to, zda žijeme v Česku nebo Anglii nebo kdekoli jinde. Tím spíš si to uvědomuji právě tady v Anglii. Nedokázala jsem pochopit, když jsem se dozvěděla, že kostel, jehož architekturu právě obdivuji z chodníku, není kostelem, ale restaurací... Stejně tak dosud nerozumím tomu, proč zvenku krásně a historicky vypadající kostel je ve skutečnosti uvnitř tělocvičnou (!), zatímco v neděli se věřící schází v budově, která vypadá jako nějaká hala. Na zemi uvnitř budovy je položen koberec, na kterém děti během mše sedí i leží a hrají si s mnoha hračkami. Zeď za oltářem je natřená ostře červenou barvou. Velká většina lidí se po příchodu do kostela neztiší, ale i nadále pokračuje v bezvýznamných rozhovorech, jež započala dávno před vstupem do kostela. Z různých reakcí vím, že problém lidí vycházejících z kostela a hovořících spolu ještě uvnitř, se týká i naší otrokovické far-

nosti. Není příjemné, je-li rušen člověk toužící po rozjímání a chvíli ticha. Nemohu soudit lidi, píši jen o tom, jak na mě mé okolí působí a jak se s tím vypořádávám. Každopádně mám raději tiché chvíle v tomto hlučném světě, zvláště mohu-li je strávit v blízkosti oltáře, v blízkosti Pána.

Situaci, kterou jsem právě popsala a jež se skutečně děje neděli co neděli v jednom kostele uprostřed Skotska, nechci jen kritizovat. Jsou zde i věci, které jsou pro mě přínosem. U vstupu do kostela jsem obdržela „program“ mše svaté spolu s týdeníkem, jenž tato farnost pravidelně vydává, a texty čtení i evangelia v anglickém jazyce. Přínosem jsou i odkazy na místa v Bibli. Je pochopitelné, že jsem to jakožto cizinec s malou znalostí jazyka ocenila. Tak je pro mě celá mše srozumitelnější a co víc, mohu si tento list odnést sebou a v klidu si obtížné části přeložit, jednotlivá čtení najít v Bibli.

Spojuje se mi zde možnost učit se jazyk a nový způsob objevování Boha, přemýšlet nad texty čtení i evangelia, když si je překládám a rozjímám nad nimi. Nerozumím-li něčemu, je pro mě výhodou, mohu-li se zeptat svých českých přátel, o čem kněz

Dokončení na straně 13

Přehled farních zpráv

Svatost smíření před vánoce:

- Neděle 21. 12. od 16 do 18 hod. za přítomnosti více zpovědníků
- Od pondělí 15. 12. do 22. 12. vždy hodinu před večerní bohoslužbou

Bohoslužby a kulturní vystoupení v kostele v Otrokovicích v době vánoční 2008-2009

24.12.	Středa Štědrý den	Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	15:30 bohoslužba pro děti
		Kvítkovice – kostel sv. Anny	22:00 mše svatá
		Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	24:00 mše svatá
25.12.	Čtvrtek Narození Páně	Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30 mše svatá
		Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00 mše svatá
		Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30 mše svatá
		Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	15:00 vánoční besídka
26.12.	Pátek sv. Štěpána	Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30 mše svatá
		Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00 mše svatá
		Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30 mše svatá
27.12.	Sobota sv. Jana	Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	17:00 koncert „Žestová harmonie“
28.12.	Neděle svátek Sv. Rodiny	Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30 mše svatá
		Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00 mše svatá
		Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	15:00 vánoční besídka
31.12.	Středa	Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30 mše svatá
		Kvítkovice – kostel sv. Anny	16:00 mše svatá na závěr roku
		Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	23:00 mše svatá na závěr roku
1.1.08	Čtvrtek Matky Boží P. Marie	Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	7:30 mše svatá
		Kvítkovice – kostel sv. Anny	9:00 mše svatá
		Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	10:30 mše svatá
4.1.08	Neděle	Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	17:00 koncert sboru „Alchymisté“ a jejich hostů
6.1.08	Úterý Zjevení Páně	Otrokovice – kostel sv. Vojtěcha	18:00 mše svatá

Přístup k jesličkám v kostele:

24.12. od 15 do 17 hod., 25.12. - 1.1. vždy od 14 do 18 hod.,
mimo to vždy před bohoslužbami a po nich.

Vánoční program našich sborů

Chrámový sbor sv. Vojtěcha Otrokovice

1. Vítejme den
2. Gloria in excelsis Deo
3. H. Svobodová: Tichý Betlém
4. J. + J. Košíkovi: Rádi bychom do Betléma šli
5. P. Hladký: Království své dá on chudým
(Zpívá 24.12. ve 24 hod., 25.12. v 7:30 a v 9:00)

Světýlek - mládežnický sbor farnosti

1. F. Nedvěd, D. Vančura: Bim bam
2. B. Panáčková: Pokoj lidem dobré vůle
3. Na oltář
4. M. + V. Přehnalovi: Setkání
5. Vznešený
6. S. Tillet: Nová záře se zjevuje nám
(Zpívá 24.12. ve 22 hod., 25.12. v 10:30 a 28.12. v 7:30)

Vánoční kultura

Vánoční varhanní koncert

Kostel sv. Filipa a Jakuba ve Zlíně, pondělí 29. prosince v 19.30 hod. V podání varhaníka Ludvíka Šuranského za zní skladby J. S. Bacha, L. Boëllmana, C. Francla, J. N. Lemmense a Ch. M. Widova.

Vánoční koncert zlínské filharmonie

Dům umění Zlín, 19. a 20.12.2008, 19:00. J. Ch. Bach: Symfonie Es dur, op. 9 č. 2; F.X. Brixi: Koncert pro varhany F dur; J.J. Ryba: Česká mše vánoční

Vánoční vystoupení

Folklorního studia Buchlovice

Kostel Spytihněv, 25.12.2008 v 17 hod.

Pohádka v divadle

Městské divadlo Zlín, 26.12.2008, 14:30, představení Opice Žofka - příběhy veselé party ze ZOO pro malé i velké kamarády.

Křty a pohřby za poslední období:

Křty: Martin Mitáček, Metoděj Zvoniček, Michal Kostecký, Vojtěch Čambala, Lukáš Hradil

Poslední rozloučení: Jarmila Bánovská

Jednání pastorační rady

17. 11. 2008

Tříkrálová sbírka - uskuteční se v sobotu 10. 1. 2009, žehnání koledníkům v pátek 9. 1. 2009 při dětské mši sv.

Beseda s kaplanem vojenské policie, navržený termín - pátek 16. 1. 2009 v rámci nealko baru.

Tomácká zábava se uskuteční 24. 1. 2009

Nedělní bohoslužba v kostele sv. Václava v Ostravě – uskuteční se 15. 3. 2009

Zájezd do Spiše – návrh na uskutečnění nejlépe v květnu nebo v červnu.

Žádost NADĚJE – využít prostor v suterénu pro klienty, něco si zahrát, naplnit duchovní potřeby klientů. Hledá se osoba, která by se této aktivitě mohla věnovat.

Sbírka do kasičky u Betléma – bude věnovaná na činnost dětí a mládeže v naší farnosti.

Tříkrálové setkání s arcibiskupem

Tříkrálové setkání s olomouckým arcibiskupem Mons. Janem Graubnerem se koná ve Zlíně 2. ledna v 10:30 v kostele sv. Filipa a Jakuba. Při slavnostní mši sv. dostanou požehnání tříkráloví koledníci.

Inzerát

Mladá žena se syny 12 a 17 let hledá pronájem dvoupokojového bytu v Otrokovcích. Telefon 733 164 400, solidní jednání.

Kalendář farnosti Otrokovice

Farní kalendář obsahuje termíny domluvených akcí ve farnosti. Měl by pomoci tomu, aby-
chom akce i svůj čas mohli lépe plánovat. Kalendář na nejbližší období bude vycházet
v každém čísle FOMu, jeho aktuální a úplný přehled bude na farních www stránkách.

14.12.	15:00	ne	Farní setkání Koncert skupiny DĚS Beseda o pomoci malomocným	Suterén kostela
14.12.	17:30	ne	Louskáček – setkání vedoucích	Fara
16.12.		út	KVČ – vánoční dílny	Suterén kostela
25.12.	15:00	čt	Vánoční besídka	Kostel sv. Vojtěcha
27.12.		so	OSA – H, výlet na Hostýn	
27.12.	17:00	so	Koncert Žesťové harmonie	Kostel sv. Vojtěcha
28.12.	15:00	ne	Vánoční besídka	Kostel sv. Anny
31.12.	9:00	st	OSA – SP, Silvestrovský pochod	Hrad v Malenovicích
2009				
4.1.	17:00	ne	Koncert sboru Alchymisté	Kostel sv. Vojtěcha
5.1.	16:00	po	Setkání seniorů	Suterén kostela
5.1.	19:00	po	Pastorační rada	Suterén kostela
9.1.	18:00	pá	Zehnění tříkrálovým koledníkům	Kostel sv. Vojtěcha
10.1.		so	Tříkrálová sbírka	
11.1.	17:30	ne	Louskáček – setkání vedoucích	Fara
16.1.	19:30	pá	Beseda s kaplanem vojenské poli- cie (v rámci Nealko baru)	Suterén kostela
24.1.	19:30	so	Tomácká zábava	Sokolovna
30.1.-1.2.			Modlitební triduum	
2.2.	16:00	po	Setkání seniorů	Suterén kostela
8.2.	17:30	ne	Louskáček – setkání vedoucích	Fara
15.3.			Farní mše sv. v televizi NOE	Ostrava

Farní mše svatá v televizi NOE

Již řada farností využila nabídky ostravského studia TV NOE k návštěvě této televize, která současně zprostředkuje vysílání farní bohoslužby v přímém přenosu. Také na jednání pastorační rady byl přijat návrh tuto nabídku využít. Z mála jarních volných termínů byla nakonec zvolena neděle 15. března 2009. Pokud má být naplněn smysl této návštěvy, je víc než vhodné, aby při ní byly zastoupeny všechny složky farnosti, a to proto, že tentokrát jedna naše farní mše sv. nebude v našem kostele, nýbrž v televizi a bude vysílána z Ostravy z kostela sv. Václava, který slouží

těmto účelům. Nejde tedy jen o zájezd určitých zájemců, ale o akci celé farnosti, kde se počítá s účastí podstatné části našich věřících. Kromě mše svaté bude na programu přirozeně setkání s pracovníky TV NOE a prohlídka studia.

Proto si už nyní tento termín můžeme znamenat a naplánovat si účast, aby naše farnost mohla být reprezentována v TV NOE jak dobře připravenou liturgií, tak pěknou účastí.

Na společnou výpravu do TV NOE se těší o. Josef.

Zprávy z farnosti

1. Minifor v Rajnochovicích

Vše začalo e-mailem od Žána, jestli bych se nechtěl zúčastnit kurzu pro ministranty starších patnácti let. Minifor (neboli MINistrantský FORMátor) pořádá Arcidiecézní centrum mládeže a probíhá ve čtyřech víkendech. Ten první proběhl ve dnech 31. 10. – 2. 11. 2008. Po krátkém váhání jsem souhlasil.

Den před odjezdem se ke mně donesla zvěst, že jedu z naší farnosti pouze já. Trochu jsem znejistěl, ale i tak jsem v pátek stál ve tři čtvrtě na šest večer na nástupišti. S obavou jsem vzhlížel na informační tabuli, kde naskakovaly minuty zpoždění mého rychlíku. Měl jsem obavu, že další přípoj v Hulíně na mě nepočká. Naštěstí všechno dobře dopadlo a já se přiblížil o kousek ke svému cíli. Vyzbrojen dobrou radou od rodičů a Žána jsem se nenechal nalákat do již připraveného vlaku směr Kroměříž, ale počkal jsem si na svůj, který jel až do Valašského Meziříčí. Do stanice Bystřice pod Hostýnem jsem byl v klidu. Pak už jsem netrpělivě vyhlížel zastávku Rajnochovice. V černočerné tmě to bylo docela obtížné. Rozhlížel jsem se po vagoně, jestli nezahlednu nějakou známou tvář. Dva týpci mi připadali podezřelí, ale obával jsem se trapasu, a tak jsem je neoslovil. (Až na faře zvané Přístav jsem zjistil, že jsou to Vojta a Michal z Napajedel.) To už ale vlak zastavoval uprostřed pole a na špatně osvětlené tabuli byl nápis Rajnochovice. Hurá, jsem tu. Z černé tmy se vynořil autobus. Super, všechno kape a já cestou přemýšlím, proč se stanice jmenuje Rajnochovice, když ty jsou ještě daleko. Vystoupil jsem na zastávce Obecní úřad. Odtud už jsem šlapal pěšky – opět za totální tmy, někam do kopce. Hurá, vidím pěkně osvětlený kostel a fara stojí hned vedle.

Složil jsem si tam své věci a vypravili jsme

se na zahajovací mši, kde nám otec Petr připravil krátké povídání o matce Tereze a dalších svatých. Po večeři na faře jsme hráli pár her na seznámení. Připojili se i bohoslovci z Olomouce, kteří se našeho Miniforu také účastnili. Poznal jsem tam svého velmi vzdáleného příbuzného ze Lhoty u Malenovic. Když jsem se představoval já, bohoslovci se hned ptali, jestli patřím ke Štěpánovi a otci Vojtěchovi. Já řekl „JASNĚ!“ a nechal jsem je pozdravovat. To už se ale připozdilo a šli jsme spát.

Druhý den po budíčku následovala ranní mše a po ní byla snídaně. Po ní jsme si více povídali o mši sv., jejím průběhu apod. Abychom udělali i něco užitečného pro Přístav, vyrazili jsme na brigádu. Stihli jsme toho hodně: otrhat a posbírat jablka, porovnat část pozemku, nachystat dřevo... Po obědě byla chvilinka volna a čas na hru Člověče, nezob se. Odpoledne bylo sportovní. Potom proběhla příprava na „dušičkovou“ mši. Večer bylo připraveno promítání filmu o knězi Maxmiliánu Kolbeovi.

Neděle už proběhla velmi rychle – mše, snídaně, úklid a odjezd domů. Už se těším na příští setkání!

Kája Ondřích

Jak si vedou ministranti

Máme za sebou druhý měsíc našeho ministrantského bodování a musím říct, že mám radost z toho, že většina kluků si svou ministrantskou službu opravdu plní. A obzvlášť mám radost z toho, jak se nám do služby u oltáře zapojují naši menší kluci. Je vidět, že nám roste nová zdatná generace dobrých ministrantů. Tak díky, kluci, za vaši ochotu!

Pořadí za měsíc listopad:

1. Marťa Janeček	74 b.
2. Tom Janeček	69 b.
3. Filda Balloš	55 b.

4. Vojta Rafaja	54 b.
5. Olda Tihelka	48 b.

Celkové pořadí:

1. Tom Janeček	123 b.
2. Filda Balloš	102 b.
3. Vojta Rafaja	92 b.
4. Olda Tihelka	86 b.
5. Marťa Janeček	74 b.

Tématu ministrování se také věnujeme na našich schůzkách. Už jsme se stihli naučit např. názvy liturgických oděvů, taky už známe názvy mnohých liturgických předmětů a máme za sebou i procvičování některých praktických dovedností jako je příprava kalichu na oltář a jiné.

Taky jsme letos vyslali jednoho našeho

zástupce na kurs Minifor (kurs pro starší ministranty; podrobnosti najdete v jiném článku uvnitř tohoto čísla).

Jak jsem psal už minule, ne vždy se vše vydaří a ne vždy vše u oltáře vypadá, jak má. Proto vás i nadále prosím o trpělivost i o vaši modlitbu za tuto naši činnost. A díky všem, kdo tak činíte.

Blíží se nám doba vánoční, a tak přejme našim klukům, ať je tato jejich služba obzvlášť v této době naplňuje a ať nám Pán dá sílu k tomu stát se opravdovými věrnými služebníky u Božího stolu, jak nám to svým životem ukazuje náš vzor sv. Dominik Savio.

Honza Žalčík

Setkání lektorů olomoucké arcidiecéze

< *Nada Fraisová*

V sobotu 25. října 2008 jsme se sešli již po šesté v Olomouci spolu s dalšími lektory olomoucké arcidiecéze a s paní MgA. Martinou Pavlíkovou, pastorační asistentkou olomoucké arcidiecéze pro mluvené slovo. Hostem letošního setkání byl ThLic. Michal Umlauf, lektor Cyrilometodějské teologické fakulty v Olomouci.

V rámci roku sv. Pavla pro nás organizátoři přichystali téma zaměřené právě na tohoto apoštola. V interpretaci pí Pavlíkové a p.

Umlaufa jsme vyslechli umělecké texty, provázené duchovním slovem, četbou z Písma, doplněné hudební nahrávkou, s projekcí fotografií ze Svaté země. Následovala společná úvaha, nechybělo vzájemné sdílení a dobré občerstvení. Vše jsme ukončili společnou mší svatou v kapli sv. Anny.

I z letošního setkání jsme odjeli obohaceni o další podněty pro naši lektorskou činnost a už teď se těšíme na příští setkání.

Pleteme pro malomocné

Dne 28.11.2008 odvezl p. Výleta 169 obvezů. Za 1 000 Kč jsme od něho nakoupily bavlnu a 200 Kč dostal za odvoz a poštovné. V pokladně nám zůstalo 484,- Kč. Ve Starém Městě byla zrušena výroba příze. Bavlnu se p. Výletovi podařilo nakoupit až v Litvínově. Předena jsou větší, 1 ks nyní stojí 65,- Kč, doufáme, že se i více uplete. Děkujeme všem za celoroční spolupráci a věříme, že nám všichni zůstanete věrni a potřebné neopustíte.

Oslava bezmocného novorozeného betlémského Dítěte, jeho chudoba a vydání sebe sama druhým ať Vás provází po celý adventní a vánoční čas. Ať je ve svém srdci pocítíte při pletení po celý rok.

*Vše dobré celému společenství i v r. 2009
přejí pí Knapková a Šmiková*

A na počátku bylo světlo. A pokrýl Bůh zemi brokolicí, květákem a špenátem, zelenou a žlutou a červenou zeleninou všeho druhu, aby muž a žena mohli žít dlouho a zdravě.

A satan stvořil Algidu a Rafaelo. A zeptal se: "Ještě pár horkých višní k té zmrzlině?" A muž odpověděl "Ano, rád" a žena poznamenala: "Mně prosím ještě horkou vafli se šlehačkou."

A tak spolu nabrali 5 kilo...

A Bůh stvořil jogurt, aby si žena mohla uchovat postavu, která se muži tak líbila.

A satan vytvořil z pšenice bílou mouku a z řepy cukr a zkombinoval je.

A žena změnila svou konfekční velikost z 38 na 46...

I řekl Hospodin: "Zkuste můj čerstvý okurkový salát."

A ďábel k tomu stvořil dressing a česnekový toast jako přílohu.

A mužové a ženy si po tomto požitku povolili pásky alespoň o jednu díрку...

Bůh ale vyhlásil: "Dal jsem vám přece čerstvou zeleninu a olivový olej na ni!"

A satan vytvořil malé briošky a Camembert, humrové chlebíčky a kuřecí prsíčka na másle, k čemuž bylo již třeba druhého talíře.

A hladina cholesterolu lidstva stoupala

k nebesům...

Tak Hospodin stvořil běžecké boty, aby jeho děti ztratily nějaké to kilo.

A satan stvořil kabelovou televizi s dálkovým ovládáním, aby se člověk nemusel obtěžovat s přepínáním.

A mužové a ženy se smáli a plakali před blikající obrazovkou a počali se odvívat do strečových joggingových dresů...

Nato Bůh stvořil brambory tukem chudé a bohaté na draslík a další cenné látky.

A satan odstranil zdravou slupku a vnitřek rozdělil na plátky, které pak smažil v tuku a poprášil pak spoustou soli.

A člověk získal dalších pár kilo...

Pak Hospodin vynalezl libové maso, aby jeho děti nemusely zpracovávat tolik kalorií, ale přitom se nasýtily.

A ďábel stvořil McDonalds a Cheeseburger za 99 centů.

A pak se Lucifer zeptal: "Hranolky?"

A člověk odpověděl: "Jasně - extra velkou porci s majonézou!"

A čert řekl: "Tak to má být."

A člověk utrpěl srdeční infarkt.

Bůh si povzdychl a stvořil čtyřnásobný bypass.

A satan vynalezl státní zdravotní pojištění.

A to je konec.

Je pouze na nás, aby to nebyl ten náš...

I v Anglii se v kostele lidé baví ...

< Veronika Šišková

Pokračování ze strany 7

v promluvě hovořil. Navzájem se tak můžeme podělit o knězova slova a znovu si je připomenout.

Stejně jako tady i v Otrokovicích jsou lidé, jež se o kostel poctivě a s láskou starají. Važme si jejich práce, je to vizitka nás všech, nejen pana faráře či kostelníka, jak by se možná mohl někdo domnívat. Proto se nebojme přikládat ruku k dílu, jsme-li vyzýváni o pomoc při brigádě. Zapojit se

můžeme všichni nejen holýma rukama, ale i modlitbou, stejně tak i svým chováním v prostorách kostela i v jeho suterénu při schůzkách a různých setkáváních. A zároveň tak můžeme být dobrým příkladem ostatním, zejména dětem, naší budoucí generaci. Nenechme si ujít tu pěknou příležitost, jak předat svému okolí úctu k místu modlitby, předávejme ji s radostí a srozumitelností i těm nejmenším.

Pro rodiče a jejich děti

Okénko pro rodiče

Někdy můžeme pozorovat, že rodiče či prarodiče hrozí svým malým dětem bytostmi, které vůbec nejsou, nebo událostmi, které se nestanou. Zejména dospělí, kteří svým výchovným úsilím moc nedokázali, si pomáhají jinými autoritami. Říkají například: „Brzy přijde Mikuláš s čertem, ten ti dá výprask, strčí tě do pytle a odnese tě!“ – „Ještě slovo a zavolám policajta a ten už si s tebou poradí!“ – „Jen počkej, až půjdeš do školy! Paní učitelka ti ukáže!“

Je prokázáno, že takové strašení na dětech nechá vždy následky.

Mnozí rodiče straší dokonce i Bohem! Příklad: Šestiletý Tomáš si hraje s ostrým nožem. Otec, který to vidí, mu to zakáže, že to je moc nebezpečné. Najednou se ozve hlasitý nářek, Tomáš se řízl. Otec se rozzlobí a osopí se na syna: „Vidíš, to máš z toho, že neposloucháš, Pán Bůh tě po-

trestal!“ Místo toho, aby rodiče nechali dítě zakoušet laskavého Boha, u něhož je dítě v bezpečí, který je mu blízko, stává se Bůh součástí trestního mechanismu rodičů. Tento znetvořený obraz Boha může být pro dítě těžkou překážkou na cestě víry. Pomlouváme samotného Boha, když z něho děláme bubáka našich dětských pokojíků.

Ne, Bůh na nás nečhává v záloze. Věnuje nám vřelý pohled Otce, který nás naplňuje důvěrou a bezpečím. Dítě musí z chování svých rodičů už brzy poznat, že Bůh je dobrý, že s námi bydlí a je nám blízko svou láskou a pomocí. Děti musí cítit, že ony i jejich rodiče jsou Bohem milováni a že ho potřebují, že se na ně Bůh dívá a sdílí jejich radosti i jejich trápení.

Marie Čechová

Internet sv. Pavla

Až o vánočních prázdninách nebude možné vaše děti odtrhnout od internetu, naučte je jim do počítače adresu <http://www.sweb.cz/sv.pavel/>. Najdete zde multimediální prezentaci o cestách sv. Pavla. Starší děti (i dospělí) možná upoutá podrobný historický výklad o jeho životě, doprovázený množstvím odkazů do Bible. Zeměpisná část prezentace by mohla zaujmout i mladší. Obsahuje fotografie z míst, kudy Pavel procházel. Animované mapy znázorňující Pavlovy cesty mohou být příležitostí k vaší společné diskusi se školním atlasem v ruce. Možná také užasnete nad délkami jeho cest (Pavel musel být zdatný turista!).

V části nazvané filosofie je několik hlubších úvah o významu a poslání sv. Pavla. Nechybí ani přehled literatury, doporučené četby a množství odkazů do Bible. Tak, a teď už jen napište adresu <http://www.sweb.cz/sv.pavel/> a klikněte na odkaz Start prezentace.

Pavel Ludvík

Pro děti

Kvíz pro děti - Postavy z Nového zákona

Celý rok se při dětských mších svatých seznamují děti v naší farnosti podrobněji s postavami Nového zákona. V naší rubrice nabízíme možnost opakovat si je formou soutěže. Stačí, když děti napíšou na papírek po sobě jdoucí správná jména postav NZ a podepíší se celým jménem. Lístek vhodí do schránky na faře do 1.1.2009. Ze správných odpovědí vylosuje otec Josef tři výherce, jejichž jména budou uveřejněna v následujícím čísle FO. Tyto děti si pak v sakristii mohou vyzvednout drobnou odměnu.

**Otázka je snadná. Víš, o koho se jedná?
Pokud ano, doplň jméno!**

C Byl povoláním celník, proto nebyl oblíbený. Když poznal Ježíše a jeho učení, obrátil se, dokázal se vzdát svých peněz a jít za ním. Stal se apoštolem, je podle něho nazváno jedno z evangelií, které začíná Ježíšovým rodokmenem. Je patronem úředníků. Vzorem nám může být v umění se něčeho příjemného vzdát.

• Byl povoláním rybář, jeho tatínek se jmenoval Zebedeus, jeho bratr Jan. Patřil mezi první Ježíšovy učedníky. Byl přítom, když byl Ježíš proměněn na hoře Tábor, doprovázel Ježíše do Getsemanské zahrady, když s ním naposled povečeřel. Byl prvním z apoštolů, který podstoupil mučednickou smrt. Je patronem poutníků, jeho hrob je ve Španělsku.

Ž Pocházel z města Kána v Galileji a k Pánu Ježíši ho přivedl apoštol Filip. Nejdříve Filipovi nevěřil, že Pán Ježíš je Boží Syn, ale šel se sám přesvědčit a po-

znal, že je to pravda. Po Kristově smrti šířil jeho učení až v Indii. Někdy se pro něj užívá jména Natanael. Je nám vzorem svým smyslem pro spravedlnost. Je patronem vinařů a pekařů.

• Byl to vzdělaný lékař a pocházel z pohanské rodiny. Když uslyšel o Ježíši, uvěřil v něj a nechal se pokřtít. Stal se přítelem apoštola Pavla, kterého vyléčil ze záhadné nemoci. Doprovázel ho na misijních cestách, byl s ním i na ostrově Malta. Napsal evangelium a Skutky apoštolské. Může nám být příkladem ve věrnosti a vytrvalosti. Je patronem lékařů a umělců.

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků.
Vydání dalšího čísla: 22. 2. 2009
Uzávěrka dalšího čísla: 8.2.2009
Zodpovídá Římskokatolický farní úřad.
Určeno pro vnitřní potřebu.
Neprodejně!
Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů.
Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka,
Pavel Ludvík, Pavel Rafaja.
Adresa redakce:
Nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice
Tel. 577 922 337
E-mail: obcasnik@volny.cz
[Http://www.otrokovice.farnost.cz](http://www.otrokovice.farnost.cz)

Smějeme se

František se udiveně vyptává Honzíka:
„Proč chceš od Ježíška dvě autodráhy?
„Chci si taky hrát, když je táta doma!“

Vánoční osmisměrka pro malé děti

P	O	A	K	O	J	J	B
M	S	L	I	E	I	A	D
E	E	E	Ž	R	L	M	F
L	D	Í	D	T	A	O	E
I	Š	B	A	O	R	M	S
CH	É	Z	V	Ů	R	L	O
A	A	T	P	Y	G	E	J
R	A	P	Š	A	K	E	H

Kašpar, Melichar, Baltazar, Ježíš, Maria, Josef, Herodes, Egypt

Adventní latinská osmisměrka pro děti

R	O	R	A	T	E
E	M	A	T	G	M
P	I	N	N	E	U
U	L	I	A	F	T
S	E	B	U	N	S
E	A	I	L	C	U
D	C	A	P	T	I

Po celou dobu adventní se v kostele zpívá: *Rorate caeli desuper, et nubes pluant iustum.* Najdi slova tohoto verše v osmisměrce. Víš, co tento verš znamená? V tajence najdeš známé latinské zvolání. Víš, co znamená?

Prázdninová osmisměrka s 12 apoštoly

V	Á	C	N	O	M	I	Š	A	M	O	A	V
A	S	T	R	N	X	B	E	G	B	F	Ů	X
C	U	T	J	V	*	*	*	A	Z	E	S	Š
E	E	S	E	Ů	V	X	R	U	D	R	Á	M
P	A	N	Ř	E	S	T	A	E	Y	M	Z	A
A	R	F	D	F	O	*	B	F	O	B	C	F
A	U	G	N	L	U	E	S	T	I	T	U	S
A	Z	A	O	A	Z	K	I	A	R	L	M	J
T	J	M	A	B	S	Z	Y	D	U	R	I	Y
Ě	Ě	R	U	U	Q	*	E	E	D	D	P	P
J	U	K	A	K	R	Y	S	Á	Á	V	E	S
K	A	H	M	A	T	O	U	Š	E	T	Y	L
J	A	R	O	J	I	B	U	F	A	N	X	J

Najdi jména 12 apoštolů podle evangelia sv. Matouše. Tajenku najdeš v 7. řádce – jméno císaře, za jehož vlády se narodil Ježíš.

Smějeme se

Paní katechetka se ptá v hodině náboženství: "Děti, kdo by chtěl přijít do Božího království?" Přihlásí se všichni kromě Pepička. "Pepičku, ty nechceš do Božího království?" "Chci, ale maminka říkala, abych šel po hodině hned domů."